

บทที่ 4

ประเภทย่อยของการรวมความหมาย

ในบทที่แล้ว ได้กล่าวถึงประเภทใหญ่ของการรวมความหมาย ซึ่งจำแนกตามลักษณะการเกิดของกฎรวมความหมายออกได้เป็น 3 ประเภท สำหรับในบทนี้ จะกล่าวถึงประเภทย่อยของการรวมความหมายทั้ง 3 ประเภทใหญ่นั้น ซึ่งจำแนกตามลักษณะของคำกริยารวมความหมายว่าต้องการการเกิดร่วมกัน

4.1 การกรกที่เกี่ยวข้องกับการรวมความหมาย

จากการศึกษาข้อมูลคำกริยารวมความหมาย พบว่า การรวมความหมายในคำกริยาภาษาไทยนั้น รวมความหมายของคำนามหรือบุพบทซึ่งมีความสัมพันธ์กับคำกริยาในการกรกต่าง ๆ ได้ 5 ชนิดดังนี้

4.1.1 การกรกเครื่องมือ (Instrumental)

4.1.2 การกรกผู้ทรง-รับ (Objective)

4.1.3 การกรกสถานที่ (Locative)

4.1.4 การกรกจุดเริ่มต้น (Source)

4.1.5 การกรกจุดหมาย (Goal)

การกรกทั้ง 5 ชนิดมีความหมายดังนี้

4.1.1 การกรกเครื่องมือ (I)

การกรกเครื่องมือ หมายถึง เครื่องมือ หรือวัสดุ ที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ หรือสภาพอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งแสดงโดยคำกริยา แบ่งออกเป็น 2 ชนิดย่อย คือ

ก. อุปกรณ์ (Tool)

ตัวอย่าง

น้อยเจาะมะม่วงด้วยมีด

ข. วัสดุ (Material)

ตัวอย่าง

แหวนทำตุ๊กตาด้วยผ้า

อุปกรณ์ และ วัสดุ ต่างกันตรงที่ วัสดุ อาจปรากฏตามหลังคำว่า จาก ได้ ส่วนอุปกรณ์ ปรากฏตามหลังคำว่า จาก ไม่ได้¹ เช่น

แต่งทำของเล่นจากไม้

วัสดุ

*แต่งทำของเล่นจากเครื่องมือนี้

อุปกรณ์

เราอาจจะทดสอบว่า คำนาม หรือนามวลีใดแสดงการกเครื่องมือได้ โดยการตั้งคำถามว่า²

นามวลี ทำอะไร ด้วยอะไร

นามวลี ใช้/เอาอะไร ทำอะไร

นามวลีที่แทนที่ อะไร ได้ คือ เครื่องมือ เช่น

น้อยเจาะมะม่วงด้วยอะไร น้อยเจาะมะม่วงด้วยมีด

น้อยใช้/เอาอะไร เจาะมะม่วง น้อยใช้/เอามีด เจาะมะม่วง

แหวนทำตุ๊กตาด้วยอะไร แหวนทำตุ๊กตาด้วยผ้า

แหวนใช้/เอาอะไร ทำตุ๊กตา แหวนใช้/เอาผ้า ทำตุ๊กตา

4.1.2 การกผู้ทรง-รับ (0)

การกผู้ทรง-รับ หมายถึง สิ่งของ หรือผู้ที่แสดงสภาพหรือรับสภาพอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งแสดงโดยคำกริยา

¹Pongsri Lekawatana, "Verb Phrases in Thai: A Study in Deep-Case Relationships." (Ph.D. dissertation, the University of Michigan, 1970), p. 60.

²Ibid., p. 50.

ตัวอย่าง

พิมพ์สวย

ยุพากินขนม

วรรณาคลอดลูกแฝด

การกนี้ फिल्मอร์จัดให้เป็นการกที่มีความหมายเป็นกลางมากที่สุด¹

4.1.3 การกสถานที่ (L)

การกสถานที่ หมายถึง สถานที่ที่เกิดการกระทำ หรือเหตุการณ์
อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งแสดงโดยคำกริยา การกสถานที่แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

ก. การกสถานที่วงนอก

ตัวอย่าง

น้องนอนในห้องนี้

แหวนเดินเล่นในสวน

ข. การกสถานที่วงใน

ตัวอย่าง

มาลีสะพายกระเป๋าที่ใหญ่

เด็กกำขนมไว้ในมือ

การกสถานที่วงนอกและการกสถานที่วงในแตกต่างกันที่ ถ้าเป็นการก
สถานที่วงนอก ผู้กระทำ (Agentive) จะอยู่ในสถานที่นั้น เช่นประโยค น้องนอนในห้องนี้
ผู้กระทำ คือ น้อง จะอยู่ในสถานที่ ห้องนี้ ห้องนี้ จึงเป็นการกสถานที่วงนอก แต่ถ้าเป็นการก
สถานที่วงใน ผู้กระทำจะไม่อยู่ในสถานที่นั้น เช่นประโยค มาลีสะพายกระเป๋าที่ใหญ่ มาลีไม่ได้
อยู่ที่ ใหญ่ ใหญ่ จึงเป็นการกสถานที่วงใน

สำหรับในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะศึกษา เฉพาะคำกริยาที่การรวมความ
หมายเกิดกับการกสถานที่วงใน

¹Walter A. Cook, "Improvements in Case...", p. 12.

เราอาจจะทดสอบการกลั่นานที่ได้อีก โดยการตั้งคำถามที่ใช้คำว่า
ไหน หรือ ที่ไหน คำถาม หรือนามวลีที่ตอบคำถามนี้ได้ คือ สถานที่¹ เช่น

มาลีสะพายกระเป๋าที่ไหน มาลีสะพายกระเป๋าที่ไหน

เด็กกำขนมไวที่ไหน เด็กกำขนมไวที่ไหน

4.1.4 การกรจุดเริ่มต้น (S)

การกรจุดเริ่มต้น หมายถึง จุดเริ่มต้นของการกระทำ หรือเหตุการณ์
อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือสภาพเดิมก่อนการเปลี่ยนแปลงซึ่งแสดงโดยคำกริยา

ตัวอย่าง

นกกตจากต้นไม้

มาลีเบิกเงินจากธนาคาร

ตำรวจลี้กจากพระ

คำนามซึ่งแสดงการกรจุดเริ่มต้นนี้ อาจจะมีคำบุพบท เช่น จาก

หน้าหน้า

4.1.5 การกรจุดหมาย (G)

การกรจุดหมาย หมายถึง จุดสิ้นสุดของการกระทำ หรือเหตุการณ์
อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือสภาพหลังการเปลี่ยนแปลงซึ่งแสดงโดยคำกริยา

ตัวอย่าง

หนังสือตกลงไปในน้ำ

มาลีบริจาคเงินแก่ทางวัด

แม่มัดแปลงกายเป็นหญิงสาว

คำนามซึ่งแสดงการกรจุดหมายอาจจะมีคำ หรือกลุ่มคำที่แสดงความหมาย
บอกทิศทางไปสู่จุดสิ้นสุด เช่น ลงไป ลงสู่ แก่ เป็น หน้าหน้า เป็นต้น

การกรทั้ง 5 ชนิดที่กล่าวมานี้ มิได้เกิดร่วมกับคำกริยาที่มีการรวม
ความหมายทั้ง 3 ประเภทที่ได้กล่าวถึงในบทที่ 3 ด้วยเหตุนี้ จึงกล่าวได้ว่าถ้าเราพิจารณาการ
กรกรรวมของการกรกับคำกริยาแล้ว ก็อาจแบ่งประเภทย่อยของการรวมความหมายได้

¹Pongsri Lekawatana, "Verb Phrases in Thai..." p. 144.

4.2 ประเภทย่อยของการรวมความหมาย

ประเภทใหญ่ของการรวมความหมายทั้ง 3 ประเภท ซึ่งจำแนกตามลักษณะการเกิดของกฎรวมความหมายในบทที่ 3 ข้อ 3.3 นั้น ยังแบ่งออกเป็นประเภทย่อยได้อีกตามลักษณะของคำกริยาที่มีการรวมความหมายแต่ละประเภทใหญ่นั้นว่า ต้องการการกใดเกิดร่วม การรวมความหมายจึงจะเกิดขึ้นได้

การรวมความหมายประเภทที่กฎรวมความหมายต้องเกิดเสมอ [+IR]

การรวมความหมายประเภทนี้ เมื่อพิจารณาการกที่ต้องเกิดร่วมกับคำกริยาแล้ว ปรากฏว่าเป็นการกเครื่องมือเท่านั้น และเมื่อพิจารณาคำนามที่แสดงการกเครื่องมือได้ ปรากฏว่าคำกริยาในประเภทนี้แต่ละคำมีคำนามแสดงการกเครื่องมือได้เพียงคำเดียว เช่น ฟัง ในประโยค

ดํารงฟังเพลง

คำกริยา ฟัง มีความหมายที่แสดงการกเครื่องมือ ด้วยหู แผงอยู่ ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าในโครงสร้างวลี หรือในกรอบการกของคำกริยานี้ จะต้องมีการกเครื่องมือปรากฏอยู่ และคำกริยานี้ยังมีความหมายของคำนามที่แสดงการกเครื่องมือได้เพียงความหมายเดียว คือ หู เนื่องจากกริยา ฟัง ไม่อาจกระทำโดยใช้เครื่องมืออย่างอื่นได้อีกนอกจาก หู เท่านั้น คำกริยานี้จะต้องผ่านกฎรวมความหมาย ซึ่งมีผลทำให้การกเครื่องมือ หู ไม่ปรากฏในโครงสร้างวลี เนื่องจากกฎรวมความหมายต้องเกิดกับคำกริยานี้ การกเครื่องมือ หู จึงปรากฏในโครงสร้างวลีไม่ได้เลย

คำกริยาที่มีลักษณะการรวมความหมายประเภทนี้จากข้อมูลพบว่ามี 7 คำ ได้แก่ ชวน ค้อน ตม นั่ง ฟัง หยิก และ โหม่ง คำกริยาเหล่านี้รวมความหมายของการกเครื่องมือซึ่งมีคำนามแสดงได้เพียงคำเดียว คือ ชวนด้วยเล็บ ค้อนด้วยตา ตมด้วยจมูก นั่งด้วยไอน้ำ ฟังด้วยหู หยิกด้วยเล็บ และ โหม่งด้วยหัว ตามลำดับ

สรุปได้ว่า การรวมความหมายประเภทนี้เป็นการรวมความหมายของการกเครื่องมือไว้ในคำกริยา ซึ่งกฎรวมความหมายจะต้องเกิดเสมอ และการกเครื่องมือที่ถูกรวมความหมายนั้นมีคำนามแสดงได้เพียงคำเดียว

คำกริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้ เช่น ฟัง และ ชวน เราอาจแสดงลักษณะของคำกริยาทั้ง 2 นี้ในโครงสร้างวลีได้ดังนี้ คือ

$$\begin{bmatrix} + V \\ + \frac{I}{(+\text{หู})} \\ + IR \end{bmatrix} \quad \begin{bmatrix} + v \\ + \frac{I}{(+\text{เสียบ})} \\ + IR \end{bmatrix}$$

อรรถลักษณะของคำกริยาทั้ง 2 นี้ หมายความว่า เป็นคำกริยาที่มีการรวม
ความหมายเกิดกับการกเครื่องมือ และการกเครื่องมือมีอรรถลักษณะป้องกันการเกิดร่วม
(selectional restriction feature) ซึ่งหมายความว่าคำนามที่ถือการกนี้จะต้องมี
อรรถลักษณะ (+หู) ได้เท่านั้นสำหรับคำกริยา ฟัง และจะต้องมีอรรถลักษณะ (+เสียบ) ได้เท่านั้น
สำหรับคำกริยา ข่วน ลักษณะทางกฎ (rule feature) [+IR] ที่ติดอยู่แสดงว่า กฎรวม
ความหมายจะต้องเกิดขึ้นละการกเครื่องมือไม่ให้เกิดในโครงสร้างผิว

การรวมความหมายประเภทที่กฎรวมความหมายอาจจะเกิดหรือไม่เกิดก็ได้ [+IR]

การรวมความหมายประเภทนี้แบ่งเป็นประเภทย่อยได้ตามชนิดของการกที่คำ
กริยาต้องการเกิดร่วม คือ

1. การรวมความหมายประเภทที่คำกริยาต้องการการกเครื่องมือ

เมื่อพิจารณาคำนามที่แสดงการกเครื่องมือที่อาจจะถูกรวมความหมาย
หรือไม่ถูกรวมก็ได้ นั้น เราสามารถแบ่งย่อยการรวมความหมายประเภทนี้ได้ดังนี้

ก. การกเครื่องมือมีคำนามแสดงได้เพียงคำเดียว เช่น

ข้าเสื่อ ในประโยคต่อไปนี้

เขาข้าเสื่อมาทางนี้เรื่อย ๆ

เขาข้าเสื่อด้วยหางตามาทางนี้เรื่อย ๆ

I

คำกริยา ข้าเสื่อ อาจจะมีการกเครื่องมือปรากฏหรือไม่ปรากฏ
ร่วมในโครงสร้างผิวก็ได้ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะไม่ปรากฏการกนี้ในโครงสร้างผิว เช่นในประโยค
ที่ 1 คำกริยาก็ยังมีความหมายแฝงอยู่ว่า ข้าเสื่อด้วยหางตา แสดงว่าในโครงสร้างลึกของ
คำกริยานี้จะต้องมีการกเครื่องมือปรากฏอยู่ และอาจจะมีการใช้กฎรวมความหมายหรือไม่ใช้ก็ได้
กับคำกริยานี้ ถ้ามีการใช้กฎ การกเครื่องมือจะถูกละไม่ให้ปรากฏในโครงสร้างผิว เช่นในประโยค
ที่ 1 และถ้าไม่มีการใช้กฎ การกเครื่องมือ ก็จะปรากฏในโครงสร้างผิวได้ เช่นในประโยคที่ 2

นอกจากนี้ คำกริยา ฆ่าเสีย มีค่านามที่แสดงการกเครื่องมือได้เพียงคำเดียว คือ ทางตา หรือ ตา เท่านั้น ไม่มีค่านามอื่นที่มีความสัมพันธ์กับคำกริยา ฆ่าเสีย ในการกนี้ได้อีก

คำกริยาที่มีลักษณะการรวมความหมายประเภทนี้จากข้อมูลพบว่ามี 28 คำ เช่น ขริบ เฉาะ และ ขัง ซึ่งรวมความหมาย ขริบด้วยกรรไกร เฉาะด้วยมีด และ ขังด้วยน้ำร้อน ตามลำดับ และการกเครื่องมือที่อาจจะถูกรวมความหมายหรือไม่ถูกรวมก็ได้ นั้น สำหรับการรวมความหมายประเภทนี้มีทั้ง เครื่องมือชนิดอุปกรณ์ และวัสดุ ซึ่งได้แก่เครื่องมือต่อไปนี้

เครื่องมือชนิดอุปกรณ์

- อวัยวะในร่างกาย เช่น มือ
 ลุงปั่นลานตระกร้านี้ด้วยมือ
- ของมีคมต่าง ๆ เช่น มีดโกน
 นิจกันคิ้วด้วยมีดโกน
- อุปกรณ์ทำครัว เช่น ตะหลิว
 น้อยผัดผักด้วยตะหลิว

เครื่องมือชนิดวัสดุ

- สิ่งที่ใช้ในการประกอบอาหาร เช่น น้ำตาล
 น้อยเชื่อมกล้วยด้วยน้ำตาล

สรุปได้ว่า การรวมความหมายประเภทนี้เป็นการรวมความหมายของการกเครื่องมือไว้ในคำกริยา ซึ่งถูกรวมความหมายอาจจะเกิดหรือไม่เกิดก็ได้ และมีค่านามที่แสดงการกเครื่องมือได้เพียงคำเดียว

คำกริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้ เช่น ฆ่าเสีย และ ล้าง มีอรรถลักษณะแสดงได้ดังนี้ คือ

$$\begin{bmatrix} + V \\ + \frac{I}{\langle +\text{ตา} \rangle} \\ \pm IR \end{bmatrix} \qquad \begin{bmatrix} + V \\ + \frac{I}{\langle +\text{มือ} \rangle} \\ \pm IR \end{bmatrix}$$

ซึ่งหมายความว่า เป็นคำกริยาที่มีการรวมความหมายเกิดกับการกเครื่องมือ โดยที่คำนามซึ่งถือการกนี้จะต้องมีอรรถลักษณะบังการเกิดร่วมเป็น (+ตา) สำหรับคำกริยา ฆ่า และ เป็น (+มือ) สำหรับคำกริยา ล่า ส่วนลักษณะทางกฎ [$\pm IR$] นั้นแสดงว่า จะใช้กฎรวมความหมายเพื่อละการกนี้หรือไม่ใช้ก็ได้

ข. การกเครื่องมือมีคำนามแสดงได้หลายคำ แต่กฎรวมความหมายจะเกิดกับคำนามเฉพาะเท่านั้น

การรวมความหมายประเภท ข. นี้ ต่างจากประเภท ก. ตรงที่ประเภท ก. นั้น การกเครื่องมือมีคำนามแสดงได้เพียงคำเดียว เมื่อเกิดกฎรวมความหมายขึ้นละการกนี้ คำกริยาก็จะมีความหมายของการกนี้ หรืออีกนัยหนึ่ง มีความหมายของคำนามคำเดียวที่แสดงการกนี้ได้แฝงอยู่ ส่วนประเภท ข. นี้ โดยปกติ การกเครื่องมืออาจแสดงด้วยคำนามใดก็ได้ที่ไม่ขัดกับความหมายอื่น ๆ ของคำกริยา แต่เมื่อการกนี้ไม่ปรากฏในโครงสร้างผิว คำกริยาก็จะมีความหมายของคำนามเพียงคำเดียวที่แสดงการกนี้ได้แฝงอยู่ ซึ่งหมายความว่า การรวมความหมายประเภท ข. นี้ กฎรวมความหมายจะเกิดเฉพาะกับคำนามคำนี้เท่านั้น ไม่เกิดกับคำนามอื่น ๆ ถึงแม้จะมีความสัมพันธ์กับคำกริยาในการกเครื่องมือเช่นเดียวกันก็ตาม

ตัวอย่างของคำกริยาที่มีลักษณะการรวมความหมายประเภทนี้ ได้แก่ ยิง เช่นในประโยคต่อไปนี้

ดั่งยิงนก

ดั่งยิงนกด้วยปืน
I

ดั่งยิงนกด้วยธนู
I

ดั่งยิงนกด้วยหนังสติ๊ก
I

การกเครื่องมือที่เกิดกับคำกริยา ยิง นี้ แสดงได้ด้วยคำนามต่าง ๆ เช่น ปืน ธนู และ หนังสติ๊ก ในประโยคที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ เป็นต้น แต่ถ้าไม่มีคำนามใดที่แสดงการกนี้ เช่นในประโยคที่ 1 จะมีความหมายว่า ดั่งยิงนกด้วยปืน แสดงว่า เกิดกฎรวมความหมายขึ้นกับการกเครื่องมือ และกฎรวมความหมายจะเกิดเฉพาะกับคำนาม ปืน ที่แสดงการกเครื่องมือได้คำเดียวเท่านั้น ถ้าหากเป็นคำนามอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ ปืน

กฎรวมความหมายจะเกิดขึ้นไม่ได้

คำกริยาที่มีลักษณะการรวมความหมายประเภทนี้มี 2 คำ ได้แก่

เมา และ ยิง ซึ่งรวมความหมายของคำนามเฉพาะที่แสดงการกเครื่องมือต่อไปนี้ คือ เมาเหล้า และ ยิงด้วยปืน ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า การรวมความหมายประเภทนี้ เป็นการรวมความหมายที่นอกจากจะเจาะจงการกเครื่องมือแล้ว ยังเจาะจงว่าเป็นคำนามใดเพิ่มขึ้นอีก

อรรถลักษณะของคำกริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้ ทั้ง 2 คำ คือ เมา และ ยิง อาจแสดงได้ดังนี้ คือ

$$\left[\begin{array}{c} + V \\ + \text{---} I \\ \left\langle \begin{array}{c} \pm IR \\ + \text{---} \\ \langle - IR \rangle \end{array} \right\rangle \left[\begin{array}{c} +I \\ \langle +\text{เมา} \rangle \end{array} \right] \right] \left\langle \left[\begin{array}{c} + V \\ + \text{---} I \\ \left\langle \begin{array}{c} \pm IR \\ + \text{---} \\ \langle - IR \rangle \end{array} \right\rangle \left[\begin{array}{c} +I \\ \langle +\text{ปืน} \rangle \end{array} \right] \right] \right\rangle$$

ซึ่งหมายความว่า เป็นคำกริยาที่มีการรวมความหมายเกี่ยวข้องกับการกเครื่องมือ และการใช้กฎนั้นให้เสียได้ กล่าวคือ ถ้าเครื่องมือเป็นคำนามที่มีอรรถลักษณะ $\langle +\text{เมา} \rangle$ สำหรับคำกริยา เมา และมีอรรถลักษณะ $\langle +\text{ปืน} \rangle$ สำหรับคำกริยา ยิง แล้ว กฎรวมความหมาย $[\pm IR]$ อาจะเกิดขึ้นละอรรถลักษณะทั้ง 2 นี้ หรือไม่เกิดก็ได้ และถ้าเครื่องมือเป็นคำนามที่มีอรรถลักษณะอื่นที่ไม่ใช่ $\langle +\text{เมา} \rangle$ และ $\langle +\text{ปืน} \rangle$ สำหรับคำกริยา เมา และ ยิง ตามลำดับ กฎรวมความหมายจะไม่เกิดขึ้นเลย $[-IR]$

ค. การกเครื่องมือมีคำนามแสดงได้หลายคำ และกฎรวมความหมายจะเกิดกับคำนามที่แสดงการกนี้ได้ทั้งหมด ไม่เจาะจงว่าเป็นคำนามใด

การรวมความหมายประเภทนี้คล้ายกับประเภท ข. ในลักษณะที่ว่า มีคำนามแสดงการกเครื่องมือได้ไม่จำกัด แต่แตกต่างกันที่ ประเภท ข. นั้น กฎรวมความหมายจะเกิดกับคำนามคำหนึ่งๆ ที่แสดงการกนี้เพียงคำเดียว ส่วนประเภท ค. นี้ กฎรวมความหมายจะเกิดขึ้นละคำนามใดก็ได้ที่แสดงการกนี้ ไม่เจาะจงว่าเป็นคำนามใดอย่างไรในประเภท ข. และเนื่องจากการกเครื่องมือมีคำนามแสดงได้ไม่จำกัด ดังนั้น เมื่อเกิดกฎรวม

ความหมายขึ้นลงการกตั้งกล่าว คำกริยา ก็จะมี ความหมายที่แสดงการกนี้เป็นนัยอยู่อย่างกว้าง ๆ

ตัวอย่างของคำกริยาที่มีลักษณะการรวมความหมายประเภทนี้

ได้แก่ ตัด เช่นในประโยคต่อไปนี้

น้อยตัดกระดาษ

น้อยตัดกระดาษด้วยกรรไกร
I

น้อยตัดกระดาษด้วยมีดโกน
I

น้อยตัดกระดาษด้วยที่ตัดกระดาษ
I

คำกริยา ตัด อาจจะเกิดกับเครื่องมือตั้งต่อไปนี้ เช่น กรรไกร มีดโกน และที่ตัดกระดาษ ในประโยคที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ เป็นต้น แต่เมื่อเกิดกฎรวมความหมายขึ้นลงการกเครื่องมือไม่ปรากฏในโครงสร้างผิว เช่น ในประโยคที่ 1 คำกริยาก็คงมีความหมายของการกนี้เป็นนัยอยู่อย่างกว้าง ๆ ว่า ตัดด้วยสิ่งมีคม แสดงว่า การเกิดของกฎรวมความหมายไม่ได้เจาะจงว่าจะต้องเกิดกับคำนามใด แต่เกิดกับคำนามที่แสดงการกนี้ และมีความหมายรวมอยู่ในความหมายว่าเป็น "สิ่งมีคม" ทำให้คำกริยาที่มีความหมายของการกเครื่องมือที่มีคมเป็นนัยอยู่ แม้เมื่อไม่ปรากฏการกนี้ในโครงสร้างผิว

คำกริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้มี 26 คำ เช่น

กรีด และ ตัด ซึ่งรวมความหมายของการกเครื่องมือ "สิ่งมีคม" คน และ แยง ซึ่งรวมความหมายของการกเครื่องมือ "สิ่งที่มีลักษณะยาว" เป็นต้น

คำกริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้ เช่น ตัด และ คน

มีอรรถลักษณะแสดงได้ดังนี้ คือ

$$\begin{bmatrix} + V \\ + \frac{I}{\langle + [+คม] \rangle} \\ \pm IR \end{bmatrix} \qquad \begin{bmatrix} + V \\ + \frac{I}{\langle + [+ยาว] \rangle} \\ \pm IR \end{bmatrix}$$

อรรถลักษณะนี้หมายความว่า เป็นคำกริยาที่มีการรวมความหมายเกิดกับการกเครื่องมือและการกเครื่องมือจะเป็นคำนามใดก็ได้ แต่คำนามเหล่านั้นจะต้องมีอรรถลักษณะ [+คม] สำหรับคำกริยา

ตัด และ [+ยาว] สำหรับคำกริยา คน เล่มอ ส่วนกฎรวมความหมายอาจจะใช้เพื่อละการกนี้ หรือไม่ใช้ก็ได้ตามลักษณะกฎ [$\pm IR$]

2. การรวมความหมายประเภทที่คำกริยาต้องการการกผู้ทรง-รับ

การรวมความหมายประเภทนี้แบ่งเป็นประเภทย่อยได้ตามลักษณะ

ของการกผู้ทรง-รับ คือ

ก. การกผู้ทรง-รับมีค่านามแสดงได้เพียงคำเดียว เช่น แท้ง

ในประโยค

ภรรยาคุณแท้งค่ะ

ภรรยาคุณแท้งลูกค่ะ
○

คำกริยา แท้ง อาจจะมีการกผู้ทรง-รับเกิดร่วมในโครงสร้างผิว หรือ ไม่เกิดก็ได้ นอกจากนี้ คำกริยานี้ยังมีค่านามที่แสดงการกผู้ทรง-รับได้เพียงคำเดียว คือ ลูก (อาจจะเป็นค่านามอื่น เช่น บุตร หรือ เด็ก แต่ค่านามเหล่านี้ก็จะมีความหมายเดียวกัน) ถ้าหากเกิดกฎรวมความหมายขึ้น การกผู้ทรง-รับจะไม่ปรากฏในโครงสร้างผิว แต่คำกริยาก็ยังมีความหมายแฝงอยู่ว่า แท้งลูก เช่นในประโยคที่ 1 แต่ถ้าไม่เกิดกฎนี้ การกผู้ทรง-รับก็จะปรากฏในโครงสร้างผิวได้ เช่นในประโยคที่ 2

คำกริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้มี 5 คำ ได้แก่ ถึง ซึ่งรวมความหมาย เหล่า ตลอด และ แท้ง ซึ่งรวมความหมาย ลูก ทั้ง 2 คำ และ ชะเง้อ กับ ชะงอก ซึ่งรวมความหมาย ชะเง้อคอ และ ชะงอกหน้า ตามลำดับ

คำกริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้ เช่น แท้ง และ ชะเง้อ

มีอรรถลักษณะแสดงได้ดังนี้ คือ

$$\begin{bmatrix} + V \\ + \frac{O}{\langle +ลูก \rangle} \\ \pm IR \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} + V \\ + \frac{O}{\langle +คอ \rangle} \\ \pm IR \end{bmatrix}$$

ซึ่งหมายความว่า เป็นคำกริยาที่มีการรวมความหมายเกิดกับการกผู้ทรง-รับ และการกที่มี
 อรรถสัทขณ์บ่งว่าเป็น <+ลูก> เท่านั้นสำหรับคำกริยา แท้ง และ <+คอ> เท่านั้นสำหรับคำกริยา
ชะเง้อ และกฎรวมความหมายอาจจะเกิดขึ้นละการกนี้ หรือไม่เกิดก็ได้

ข. การกผู้ทรง-รับมีค่านามแสดงได้หลายค่า แต่กฎรวมความ
 หมายจะเกิดกับค่านามเฉพาะเท่านั้น เช่น ดื่ม ในประโยคต่อไปนี้

ตำรวจดื่มแก๊ง

ตำรวจดื่มเหล้าแก๊ง
 0

ตำรวจดื่มนมแก๊ง
 0

ตำรวจดื่มน้ำแก๊ง
 0

คำกริยา ดื่ม มีค่านามที่แสดงการกผู้ทรง-รับได้หลายค่า เช่น
เหล้า นม และ น้ำ ในประโยคที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ เป็นต้น แต่กฎรวมความหมายจะเกิด
 กับค่านาม เหล้า เท่านั้น ไม่เกิดกับค่านามอื่นที่แสดงการกผู้ทรง-รับเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้
 เมื่อไม่มีค่านามที่แสดงการกนี้ปรากฏในประโยค เช่นในประโยคที่ 1 คำกริยาก็จะมีความหมายว่า
ดื่มเหล้า

คำกริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้มี 3 คำ ได้แก่ กิน ดื่ม และ
หิว ซึ่งรวมความหมายเฉพาะค่านาม กินข้าว ดื่มเหล้า และ หิวข้าว ตามลำดับ

คำกริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้ เช่น กิน และ ดื่ม
 มีอรรถสัทขณ์แสดงได้ดังนี้ คือ

$$\left[\begin{array}{l} + V \\ + \text{---}^0 \\ \left\{ \left\langle \begin{array}{l} \pm IR \\ + \text{---} \left[\begin{array}{l} +0 \\ \langle +\text{ข้าว} \rangle \end{array} \right] \end{array} \right\rangle \right\} \\ \left\langle - IR \right\rangle \end{array} \right] \quad \left[\begin{array}{l} + V \\ + \text{---}^0 \\ \left\{ \left\langle \begin{array}{l} \pm IR \\ + \text{---} \left[\begin{array}{l} +0 \\ \langle +\text{เหล้า} \rangle \end{array} \right] \end{array} \right\rangle \right\} \\ \left\langle - IR \right\rangle \end{array} \right]$$

ซึ่งหมายความว่า เป็นคำกริยาที่มีการรวมความหมายเกี่ยวข้องกับการกผู้ทรง-รับและการใช้กฎนั้น ให้เลือกได้ กล่าวคือ ถ้าผู้ทรง-รับเป็นคำนามที่มีอรรถสัณษณ์ <+ข้าว> สำหรับคำกริยา กิน และมีอรรถสัณษณ์ <+เหล่า> สำหรับคำกริยา ดื่ม แล้วกฎรวมความหมาย [\pm IR] อาจะเกิดขึ้นละอรรถสัณษณ์ทั้ง 2 นี้ หรือไม่เกิดก็ได้ และถ้าผู้ทรง-รับเป็นคำนามที่มีอรรถสัณษณ์อื่นที่ไม่ใช่ <+ข้าว> และ <+เหล่า> สำหรับคำกริยา กิน และ ดื่ม ตามลำดับ กฎรวมความหมายจะไม่เกิดขึ้นเลย [-IR]

3. การรวมความหมายประเภทที่คำกริยาต้องการการการกล่ถานที่

การรวมความหมายประเภทนี้แบ่ง เป็นประ เภทย่อยได้ตามลักษณะของการการกล่ถานที่ คือ

ก. การการกล่ถานที่มีค่านามแสดงได้เพียงคำเดียว เช่น ตัด ในประโยค

มาลินีตัดดอกไม้

มาลินีตัดดอกไม้ที่ห
L

คำกริยา ตัด มีค่านามแสดงสถานที่ได้เพียงคำเดียว คือ ห และอาจะเกิดกฎรวมความหมายขึ้นละการการกล่ถานที่ไม่ให้เกิดในโครงสร้างผิว แต่คำกริยาก็ยังมีความหมายแฝงอยู่ว่า ตัดที่ห เช่นในประโยคที่ 1 หรือไม่เกิดกฎรวมความหมายทำให้การการกล่ถานที่ ห นี้ปรากฏในโครงสร้างผิวได้

คำกริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้มี 10 คำ เช่น ก้า แบก และ อม ซึ่งรวมความหมาย ก้าในมือ แบกบนบ่า และ อมในปาก ตามลำดับ และการการกล่ถานที่ที่ถูกรวมความหมายซึ่งมีค่านามแสดงได้เพียงคำเดียวนี้ ได้แก่การการกล่ถานที่ต่อไปนี้

- อวัยวะในร่างกาย เช่น ไหล่
 น้อยสะพายกระเป๋าที่ไหล่
- น้ำ

อย่าต้มผ้าในน้ำนานเกินไป

ค่ากริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้ เช่น ตัด และ ต้ม มีอรรถลักษณะ

แสดงได้ดังนี้ คือ

$$\begin{bmatrix} + V \\ + \frac{L}{\langle +\text{หุ} \rangle} \\ \pm IR \end{bmatrix} \quad \begin{bmatrix} + V \\ + \frac{L}{\langle +\text{น้ำ} \rangle} \\ \pm IR \end{bmatrix}$$

ซึ่งหมายความว่า เป็นค่ากริยาที่มีการรวมความหมายเกิดกับการกล่ถานที่และค่านามที่ถือการกนี้
 ยังบ่งว่าจะต้องม้อรรถลักษณะ $\langle +\text{หุ} \rangle$ เท่านั้นสำหรับค่ากริยา ตัด และม้อรรถลักษณะ $\langle +\text{น้ำ} \rangle$
 ได้เท่านั้นสำหรับค่ากริยา ต้ม เมื่อค่านามที่มีการกล่ถานที่มีลักษณะทางความหมายดังกล่าวแล้ว
 กฎรวมความหมายอาจจะเกิดขึ้นละการกนี้ หรือไม่เกิดก็ได้

ข. การกล่ถานที่มีค่านามแสดงได้หลายค่า แต่กฎรวมความหมาย
 จะเกิดกับค่านามเฉพาะเท่านั้น เช่น คล้อง ในประโยคต่อไปนี้

แหวนคล้องพวงมาลัย

แหวนคล้องพวงมาลัยที่คอ
 L

แหวนคล้องพวงมาลัยที่ข้อมือ
 L

ค่ากริยา คล้อง อาจจะคล้องที่สถานที่ต่อไปนี้ เช่น คล้องที่คอ หรือ
คล้องที่ข้อมือ เป็นต้น แต่ถ้าไม่มีค่านามแสดงสถานที่ในโครงสร้างผิว เช่นในประโยคที่ 1
 ค่ากริยาจะมีความหมายว่า คล้องที่คอ แสดงว่า กฎรวมความหมายจะเกิดเฉพาะกับค่านาม คอ
 ที่แสดงสถานที่เท่านั้น

ค่ากริยาที่มีลักษณะการรวมความหมายประเภทนี้มีเพียงค่าเดียว

คือ คล้อง ค่ากริยานี้มีอรรถลักษณะดังนี้ คือ

$$\left[\begin{array}{c} + V \\ + \frac{L}{\left(\left\langle \begin{array}{c} \pm IR \\ + \frac{L}{\langle +\text{คอ} \rangle} \end{array} \right\rangle \right)} \\ \left(\left\langle - IR \right\rangle \right) \end{array} \right]$$

ซึ่งหมายความว่า คลัง เป็นคำกริยาที่มีการรวมความหมายเกิดกับการกล่อกันที่และการใช้กฎนั้นให้เสียได้ กล่าวคือ ถ้าสถานะที่เป็นคำนามที่มีอรรถลักษณะ $\langle +คอ \rangle$ แล้วกฎรวมความหมาย $[\pm IR]$ อาจะเกิดขึ้นละอรรถลักษณะนี้หรือไม่เกิดก็ได้และถ้าสถานะที่เป็นคำนามที่มีอรรถลักษณะอื่นที่ไม่ใช่ $\langle +คอ \rangle$ กฎรวมความหมายจะไม่เกิดขึ้นเลย $[-IR]$

4. การรวมความหมายประเภทที่คำกริยาต้องการการกจุดเริ่มต้น

การรวมความหมายประเภทนี้แบ่ง เป็นประเภทย่อยได้ตามลักษณะของการกจุดเริ่มต้น คือ

ก. การกจุดเริ่มต้นมีคำนามแสดงได้หลายคำ แต่กฎรวมความหมายจะเกิดกับคำนามเฉพาะเท่านั้น

คำกริยาที่รวมความหมายของการกจุดเริ่มต้นที่มีลักษณะเช่นนี้มีเพียงคำเดียว คือ สึก เช่น

ตำรงสึกแล้ว

ตำรงสึกจากพระแล้ว
S

วนิดาสึกแล้ว

วนิดาสึกจากขีแล้ว
S

คำกริยา สึก มีคำนามแสดงการกจุดเริ่มต้นได้หลายคำ นอกจากสึกจากพระ และ สึกจากขี แล้ว ก็ยังอาจ สึกจากเณร และ สึกจากพราหมณ์ เป็นต้น แต่กฎรวมความหมายจะเกิดเฉพาะกับคำนาม พระ หรือ ขี เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ เมื่อไม่ปรากฏการกจุดเริ่มต้นในโครงสร้างผิว เช่นในประโยคที่ 1 และ 3 คำกริยาจึงมีความหมายว่า สึกจากพระ และ สึกจากขี ตามลำดับ นอกจากนี้ ความหมายที่แฝงอยู่จะเป็น พระ หรือ ขี ขึ้นอยู่กับเพศของผู้กระทำกริยา (ตำรง และวนิดา) ถ้าผู้กระทำเป็นเพศชาย ความหมายที่แฝงอยู่ก็คือ พระ และถ้าผู้กระทำเป็นเพศหญิง ความหมายที่แฝงอยู่ก็คือ ขี

คำกริยา สึก มีอรรถลักษณะแสดงได้ดังนี้ คือ

$$\left[\begin{array}{c} + V \\ + \text{---} S \\ \left\langle \begin{array}{c} + \\ - \end{array} \right\rangle IR \\ + \text{---} \left[\begin{array}{c} +S \\ \langle +\text{พระ} \rangle \\ \langle +\text{ฮ} \rangle \end{array} \right] \\ \left\langle -IR \right\rangle \end{array} \right]$$

ซึ่งหมายความว่า เป็นคำกริยาที่มีการรวมความหมายเกี่ยวข้องกับการจุดเริ่มต้นและการใช้ กฎนั้นให้ เลือกได้ กล่าวคือ ถ้าจุดเริ่มต้นเป็นคำนามที่มีอรรถลักษณะ $\langle +\text{พระ} \rangle$ หรือ $\langle +\text{ฮ} \rangle$ แล้ว กฎรวมความหมาย $[\pm IR]$ อาจเกิดขึ้นละอรรถลักษณะทั้ง 2 นี้ หรือไม่เกิดก็ได้ และถ้าจุดเริ่มต้นเป็นคำนามที่มีอรรถลักษณะอื่นที่ไม่ใช่ $\langle +\text{พระ} \rangle$ หรือ $\langle +\text{ฮ} \rangle$ แล้ว กฎรวมความหมายจะไม่เกิดขึ้นเลย $[-IR]$

ข. การจุดเริ่มต้นมีคำนามแสดงได้หลายคำ และกฎรวมความหมายจะเกิดกับคำนามที่แสดงการกนี้ได้ทั้งหมด ไม่เจาะจงว่าเป็นคำนามใด เช่น เนรเทศ ในประโยคต่อไปนี้

เนรเทศชาวอินเดียน 3 คน

เนรเทศชาวอินเดียน 3 คนออกจากไทย
S

เนรเทศชาวอินเดียน 3 คนออกจากสิงคโปร์
S

สำหรับคำกริยา เนรเทศ กฎรวมความหมายอาจเกิดกับการจุดเริ่มต้นหรือไม่เกิดก็ได้ ในกรณีที่ไม่เกิดกฎรวมความหมาย การกนี้จะปรากฏเป็นคำนามใดก็ได้ ในโครงสร้างผิว เช่น ไทย และ สิงคโปร์ ในประโยคที่ 2 และ 3 เป็นต้น แต่ถ้าเกิดกฎรวมความหมายจะเกิดกับการกนี้โดยไม่จำกัดคำนาม ทำให้ไม่ปรากฏการจุดเริ่มต้นในโครงสร้างผิว เช่น ในประโยคที่ 1 แต่คำกริยายังคงมีความหมายเป็นนัยอยู่ว่า เนรเทศจากประเทศหนึ่ง เนื่องจากคำนามต่าง ๆ ที่แสดงการกนี้ได้มีความหมายรวมอยู่ในความหมายว่าเป็น "ประเทศ"

คำกริยาที่มีลักษณะการรวมความหมายประเภทนี้มี 2 คำ ได้แก่ เนรเทศ และ ปลิด ซึ่งรวมความหมาย เนรเทศจากประเทศหนึ่ง และ ปลิดจากพืช ตามลำดับ

คำกริยาทั้ง 2 คำนี้มีอรรถลักษณะแสดงได้ดังนี้คือ

$$\left[\begin{array}{c} + V \\ + \frac{S}{\langle +[\text{+ประเทศ}] \rangle} \\ \pm IR \end{array} \right] \quad \left[\begin{array}{c} + V \\ + \frac{S}{\langle +[\text{+พีช}] \rangle} \\ \pm IR \end{array} \right]$$

อรรถลักษณะนี้หมายความว่า เป็นคำกริยาที่มีการรวมความหมาย เกี่ยวข้องกับการกจัดเริ่มต้น โดยที่จุดเริ่มต้นจะเป็นคำนามใดก็ได้ แต่คำนามเหล่านั้นจะต้องมี อรรถลักษณะ [+ประเทศ] สำหรับคำกริยา เนรเทศ และ [+พีช] สำหรับคำกริยา ปลิด ส่วนกฎ รวมความหมายอาจจะเกิดขึ้นและการกนี้หรือไม่เกิดก็ได้

5. การรวมความหมายประเภทที่คำกริยาต้องการการกจัดหมาย

การรวมความหมายประเภทนี้เมื่อพิจารณาคำนามที่แสดงการกจัดหมาย แล้ว ปรากฏว่ามีเพียงแบบเดียว คือ การกจัดหมายมีคำนามแสดงได้หลายคำ แต่กฎรวมความหมายจะเกิดกับคำนามเฉพาะเท่านั้น

คำกริยาที่มีลักษณะการรวมความหมายประเภทนี้มีเพียงคำเดียว คือ บวช เช่น

ตำรงบวช

ตำรงบวชพระ

G

วณิตาบวช

วณิตาบวชชี

G

คำกริยานี้มีลักษณะคล้ายกับคำกริยา สึก เพียงแต่รวมความหมาย ของคำนามที่แสดงการกคนละชนิดเท่านั้น กล่าวคือ บวช มีคำนามที่แสดงการกจัดหมายได้หลายคำ เช่น บวชพระ บวชชี บวชเณร และ บวชพราหมณ์ เป็นต้น แต่กฎรวมความหมายจะเกิดเฉพาะกับ คำนาม พระ หรือ ชี เท่านั้น ดังนั้น เมื่อไม่มีคำนามที่แสดงการกจัดหมายในโครงสร้างผิว เช่นในประโยคที่ 1 และ 3 คำกริยาจึงมีความหมายว่า บวชพระ และ บวชชี ตามลำดับ และ ความหมายที่แฝงอยู่จะเป็น พระ หรือ ชี ก็ขึ้นอยู่กับเพศของผู้กระทำกริยา ถ้าเป็นเพศชาย

ความหมายที่แฝงอยู่ก็คือ พระ และถ้าเป็นเพศหญิง ความหมายที่แฝงอยู่ก็คือ ฮ

คำกริยา บวช มีอรรถลักษณะแสดงได้ดังนี้ คือ

$$\left[\begin{array}{c} + V \\ + \text{---} G \\ \left\{ \left\langle \begin{array}{c} \pm IR \\ + \text{---} \left[\begin{array}{c} +G \\ \{ \langle +\text{พระ} \rangle \} \\ \{ \langle +\text{ฮ} \rangle \} \end{array} \right] \right\rangle \right\rangle \\ \langle - IR \rangle \end{array} \right.$$

ซึ่งหมายความว่า เป็นคำกริยาที่มีการรวมความหมายเกี่ยวข้องกับการจุดหมายและการใช้กฎ
นั้นให้เสียได้ กล่าวคือ ถ้าจุดหมายเป็นคำนามที่มีอรรถลักษณะ $\langle +\text{พระ} \rangle$ หรือ $\langle +\text{ฮ} \rangle$ แล้ว
กฎรวมความหมาย $[\pm IR]$ อาจเกิดขึ้นละอรรถลักษณะทั้ง 2 นี้ หรือไม่เกิดก็ได้ และถ้าจุดหมาย
เป็นคำนามที่มีอรรถลักษณะอื่นที่ไม่ใช่ $\langle +\text{พระ} \rangle$ หรือ $\langle +\text{ฮ} \rangle$ แล้ว กฎรวมความหมายจะไม่เกิดขึ้นเลย
 $[-IR]$

6. การรวมความหมายประเภทที่คำกริยาต้องการการจุดเริ่มต้นและการจุด จุดหมาย

การรวมความหมายประเภทนี้ เมื่อพิจารณาคำนามที่แสดงการจุด
เริ่มต้นและการจุดหมายแล้ว มีลักษณะเพียงอย่างเดียว คือ การจุดเริ่มต้น และการจุดหมาย
มีคำนามแสดงได้หลายคำ และกฎรวมความหมายจะเกิดกับคำนามที่แสดงการกทั้ง 2 ชนิดนี้ได้
ทั้งหมด ไม่เจาะจงว่าเป็นคำนามใด เช่น แปล ในประโยคต่อไปนี้

นิตยาแปลหนังสือ

นิตยาแปลหนังสือจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

S G

นิตยาแปลหนังสือจากภาษาเยอรมันเป็นภาษาอังกฤษ

S G

สำหรับคำกริยา แปล นี้ อาจจะเป็นการรวมความหมายขึ้นและการก
จุดเริ่มต้น และการกจุดหมาย หรือไม่เกิดก็ได้ ถ้าไม่เกิดกฎนี้ การกทั้ง 2 ชนิดนี้จะปรากฏเป็น
คำนามใดในโครงสร้างผิวก็ได้ เช่น แปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ในประโยคที่ 2 และ
แปลจากภาษาเยอรมันเป็นภาษาอังกฤษ ในประโยคที่ 3 เป็นต้น แต่ถ้าเกิดการรวมความหมาย
ขึ้น กฎนี้จะละการกทั้ง 2 ชนิดโดยไม่จำกัดคำนาม และเนื่องจากคำนามต่าง ๆ ที่แสดงการกทั้ง
2 นี้ได้มีความหมายรวมอยู่ในความหมายว่าเป็น "ภาษา" ทำให้คำกริยามีความหมายของการก
ทั้ง 2 นี้ เป็นนัยอยู่ว่า แปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง
S G

คำกริยาที่มีลักษณะการรวมความหมายประเภทนี้เท่าที่พบมี 2 คำ
คือ แปล และ อพยพ ซึ่งรวมความหมาย แปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง และ อพยพจาก
สถานที่หนึ่งไปอีกสถานที่หนึ่ง ตามลำดับ อรรถลักษณะของคำกริยาทั้ง 2 นี้มีลักษณะดังนี้ คือ

$$\left[\begin{array}{l} + V \\ + \text{---} \text{SG} \\ \quad \langle + [+ภาษา] \rangle \\ \pm IR \end{array} \right] \quad \left[\begin{array}{l} + V \\ + \text{---} \text{SG} \\ \quad \langle + [+สถานที่] \rangle \\ \pm IR \end{array} \right]$$

อรรถลักษณะนี้หมายความว่า เป็นคำกริยาที่มีการรวมความหมายเกิดกับการกจุดเริ่มต้นและการก
จุดหมาย โดยที่การกทั้ง 2 นี้จะแสดงด้วยคำนามใดก็ได้ แต่คำนามเหล่านั้นจะต้องมีอรรถลักษณะ
[+ภาษา] สำหรับคำกริยา แปล และ [+สถานที่] สำหรับคำกริยา อพยพ เสมอ และการรวม
ความหมายอาจจะเกิดขึ้นละการกทั้ง 2 นี้หรือไม่เกิดก็ได้

การรวมความหมายประเภทที่กฎรวมความหมายมีเงื่อนไขในการเกิด [-αIR(αขยาย)]

เมื่อพิจารณาจากการกที่คำกริยาต้องการ, เกิดร่วมแล้วการรวมความหมายประเภท
นี้ต้องการการกเครื่องมือเกิดร่วมเท่านั้น

การรวมความหมายประเภทที่คำกริยาต้องการการก เครื่องมือเกิดรวมนี้
ยังแบ่งออกได้อีกตามลักษณะของการกเครื่องมือ คือ

ก. การกเครื่องมือมีค่านามแสดงได้เพียงคำเดียว เช่น เคี้ยวในประโยค

หญิงชราเคี้ยวอาหาร

หญิงชราเคี้ยวอาหารด้วยฟันที่เหลืออยู่ไม่กี่ซี่

I

สำหรับคำกริยา เคี้ยว อาจเกิดกฎรวมความหมายกับการกเครื่องมือหรือไม่เกิดก็ได้ นอกจากนี้ คำกริยานี้ยังมีค่านามแสดงการกเครื่องมือได้เพียงคำเดียว คือ ฟัน แต่การเกิดหรือไม่เกิดของกฎรวมความหมายมีเงื่อนไขว่า ถ้าค่านาม ฟัน ที่แสดงการกเครื่องมือไม่มีคำขยาย จะเกิดกฎรวมความหมายขึ้นละค่านามนี้ไม่ให้ปรากฏในโครงสร้างผิว เพราะในภาษาไทยไม่มีประโยค

*หญิงชราเคี้ยวอาหารด้วยฟัน

แต่ถ้าค่านาม ฟัน มีคำขยาย กฎรวมความหมายจะไม่เกิด และค่านามนี้จะปรากฏในโครงสร้างผิวในลักษณะที่มีคำขยาย เช่น เคี้ยวด้วยฟันที่เหลืออยู่ไม่กี่ซี่ ได้

คำกริยาที่มีลักษณะการรวมความหมายประเภทนี้มี 29 คำ เช่น กอด ขวิด และ ถีบ ซึ่งรวมความหมาย กอดด้วยแขน ขวิดด้วยเขา และ ถีบด้วยเท้า ตามลำดับ และการกเครื่องมือที่ถูกรวมความหมายซึ่งเป็นเครื่องมือชนิดอุปกรณ์ทั้งสิ้นส่วนใหญ่ได้แก่เครื่องมือต่อไปนี้

- อวัยวะในร่างกาย เช่น เท้า
วันชัยเตะรุ่งเดยด้วยเท้าซ้าย

- เครื่องมือที่ใช้คำ ๆ เดียวกับคำกริยา เช่น หรี
น้อยหรีผมด้วยหรีเล่มใหญ่

ถ้าหาก เท้า และ หรี ไม่มีคำขยาย จะมีการใช้กฎรวมความหมาย ทำให้ เท้า และ หรี ปรากฏในโครงสร้างผิวไม่ได้ ทำให้เกิดประโยคต่อไปนี้

วันชัยเตะรุ่งเดย

น้อยหรีผม

ค่ากริยาที่มีการรวมความหมายประเภทนี้ เช่น เคี้ยว และ หรี อาจแสดงด้วย
อรรถลักษณะได้ดังนี้ คือ

$$\begin{bmatrix} + V \\ + \frac{I}{\langle +\text{ฟัน} \rangle} \\ -\alpha IR \langle \alpha \text{ขยาย} \rangle \end{bmatrix} \quad \begin{bmatrix} + V \\ + \frac{I}{\langle +\text{หรี} \rangle} \\ -\alpha IR \langle \alpha \text{ขยาย} \rangle \end{bmatrix}$$

อรรถลักษณะนี้หมายความว่า เป็นค่ากริยาที่มีการรวมความหมายเกิดกับการกเครื่องมือโดยที่การก
นี้มีอรรถลักษณะบ่งว่าเป็น $\langle +\text{ฟัน} \rangle$ สำหรับค่ากริยา เคี้ยว และ $\langle +\text{หรี} \rangle$ สำหรับค่ากริยา หรี
ลักษณะทางกฎ $[-\alpha IR \langle \alpha \text{ขยาย} \rangle]$ แสดงว่าถ้าอรรถลักษณะ $\langle +\text{ฟัน} \rangle$ และ $\langle +\text{หรี} \rangle$ มีคำขยาย
กฎรวมความหมายจะไม่เกิด แต่ถ้าอรรถลักษณะทั้ง 2 นี้ไม่มีคำขยาย กฎรวมความหมายจะเกิด
ขึ้นละการกเครื่องมือ

ข. การกเครื่องมือมีค่านามแสดงได้หลายค่า แต่กฎรวมความหมาย
จะเกิดกับค่านามเฉพาะเท่านั้น เช่น เกา ในประโยคต่อไปนี้

น้องเกาแขน

น้องเกาแขนด้วยเล็บที่สลักปรก
I

น้องเกาแขนด้วยไม้บรรทัด
I

ค่ากริยา เกา อาจจะใช้เครื่องมือ เช่น เกาด้วยเล็บ และเกาด้วยไม้บรรทัด
เป็นต้น แต่ถ้าไม่มีค่านามที่แสดงการกเครื่องมือในโครงสร้างผิว เช่นในประโยคที่ 1 ค่ากริยา
จะมีความหมายว่า เกาด้วยเล็บ แสดงว่าเกิดกฎรวมความหมายขึ้นกับค่านาม เล็บ ที่แสดงการกนี้
ได้เท่านั้น ไม่เกิดกับค่านามอื่น นอกจากนี้ การเกิดของกฎรวมความหมายยังมีเงื่อนไขว่า
ถ้าค่านาม เล็บ ไม่มีคำขยาย กฎรวมความหมายจะเกิดขึ้น ทำให้ค่านาม เล็บ ที่ไม่มีคำขยาย
ปรากฏในโครงสร้างผิวไม่ได้ เช่น

*น้องเกาแขนด้วยเล็บ

แต่ถ้าค่านาม เล็บ มีคำขยาย กฎรวมความหมายจะไม่เกิด และค่านาม เล็บ ที่มีคำขยายจะ
ปรากฏในโครงสร้างผิวได้ เช่น

น้อง เกา แขนด้วย เล็บ ที่ ล่ ปรก

ค่ากริยาที่มีลักษณะการรวมความหมายประเภทนี้เท่าที่พบมีค่าเดียว คือ เกา

ค่ากริยานี้มีอรรถลักษณะแสดงได้ดังนี้ คือ

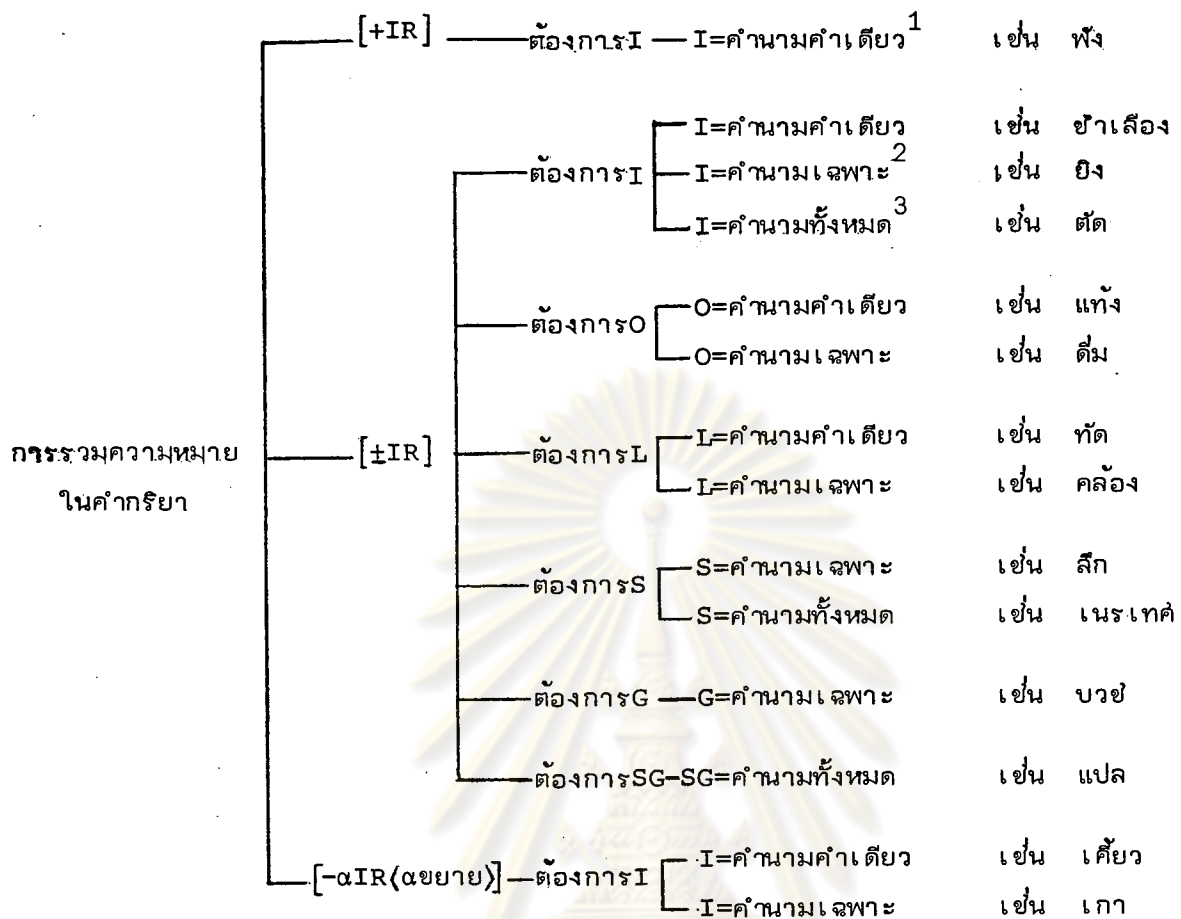
$$\left[\begin{array}{l} + V \\ + \text{---} I \\ \left\{ \left\langle -\alpha IR (\alpha \text{ขยาย}) \right\rangle \right\} \\ \left\{ \left\langle + \text{---} \left[\begin{array}{l} + I \\ \langle + \text{เล็บ} \rangle \end{array} \right] \right\rangle \right\} \\ \left\langle - IR \right\rangle \end{array} \right]$$

อรรถลักษณะนี้หมายความว่า เป็นค่ากริยาที่มีการรวมความหมายเกี่ยวข้องกับการกรเครื่องมือและการใช้กฎนั้นให้เสียได้ กล่าวคือ ถ้าเครื่องมือเป็นคำนามที่มีอรรถลักษณะ $\langle + \text{เล็บ} \rangle$ แล้ว และอรรถลักษณะนี้มีค่าขยาย กฎรวมความหมายจะไม่เกิดขึ้น แต่ถ้าอรรถลักษณะนี้ไม่มีค่าขยาย กฎรวมความหมายจะเกิดขึ้นละอรรถลักษณะนี้ ตามลักษณะกฎ $[-\alpha IR (\alpha \text{ขยาย})]$ แต่ถ้าเครื่องมือเป็นคำนามที่มีอรรถลักษณะอื่นที่ไม่ใช่ $\langle + \text{เล็บ} \rangle$ กฎรวมความหมายจะไม่เกิดขึ้นเลย

4.3 สรุปประเภทของการรวมความหมาย

ประเภทของการรวมความหมายที่ได้กล่าวมาทั้งหมด ซึ่งแบ่งตามลักษณะการเกิดของกฎรวมความหมาย และแบ่งตามลักษณะของค่ากริยารวมความหมายว่าต้องการการกใดเกิดรวมอาจเขียนแผนผังแสดงได้ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ คำนามคำเดียว หมายถึง การกที่ถูกรวมความหมายมีคำนามแสดงได้คำเดียว

² คำนามเฉพาะ หมายถึง การกที่ถูกรวมความหมายมีคำนามแสดงได้หลายคำ แต่ถูกรวมความหมายจะเกิดกับคำนามเฉพาะคำหนึ่ง เท่านั้น

³ คำนามทั้งหมด หมายถึง การกที่ถูกรวมความหมายมีคำนามแสดงได้หลายคำ และถูกรวมความหมายจะเกิดกับคำนามเหล่านี้ได้ทั้งหมด

จากแผนผังแสดงการรวมความหมายประเภทต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า การรวมความหมายในคำกริยาล้วนใหญ่เป็นประเภท $[\pm IR]$ ส่วนประเภทย่อยของการรวมความหมายซึ่งแบ่งโดยใช้การกนั้น การกที่สืบทบาทมากที่สุด คือ การกเครื่องมือ หรือ I เนื่องจากการกชนิดนี้เกิดกับประเภทของการรวมความหมายซึ่งแบ่งตามลักษณะการเกิดของกฎรวมความหมายได้ทั้ง 3 ประเภท ส่วนการกชนิดอื่น ๆ นั้นเกิดกับการรวมความหมายประเภท $[\pm IR]$ ได้เพียงประเภทเดียว

4.4 ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับลักษณะทางความหมายของคำกริยา

นอกจากการศึกษาการรวมความหมายของคำนามในคำกริยาในงานวิจัยข้างต้นนี้แล้วแสดงให้เห็นประเภทของการรวมความหมายว่ามี ประเภทการรวมความหมายที่จะต้องเกิด $[+IR]$ การรวมความหมายที่อาจจะเกิดหรือไม่เกิดก็ได้ $[\pm IR]$ และการรวมความหมายที่มีเงื่อนไขในการเกิด $[-\alpha IR(\alpha \text{ขยาย})]$ แล้ว การศึกษาการรวมความหมายของคำนามในคำกริยายังแสดงให้เห็นว่า การรวมความหมายของคำนามในคำกริยาเป็นลักษณะเฉพาะของคำกริยาเป็นคำ ๆ ไป จากจำนวนคำกริยาที่มีการรวมความหมาย 118 คำ มีอยู่ 88 คำที่บ่งว่า การรวมความหมายเกิดขึ้นเฉพาะกับคำนามคำหนึ่งเท่านั้น เช่น พัง ซึ่งรวมความหมายของคำนาม ทุ และมีเพียงคำนาม ทุ เท่านั้นที่เป็นเครื่องมือใช้พังได้ ไม่มีคำนามอื่นอีก ดังนั้น ในโครงสร้างลึกของคำกริยานี้ นอกจากจะบ่งว่าต้องการการกเครื่องมือแล้ว ยังต้องบ่งอรรถลักษณะ $\langle +\text{ทุ} \rangle$ ด้วย ดังนี้

$$\left[\begin{array}{l} + V \\ + \frac{I}{\langle +\text{ทุ} \rangle} \\ + IR \end{array} \right]$$

คำกริยาอื่น เช่น ต้ม ซึ่งสามารถเกิดกับคำนามที่มีความสัมพันธ์ทางการกแบบ $[+O]$ ได้หลายคำ แต่เมื่อมีการรวมความหมาย คำนามที่ถูกรวมความหมายก็จะเจาะจงเฉพาะคำนาม เหล้า อรรถลักษณะของคำกริยา ต้ม มีลักษณะดังนี้

$$\left[\begin{array}{l} + V \\ + \text{ } O \\ \left\{ \left\langle \begin{array}{l} \pm IR \\ + \frac{O}{\langle +\text{เหล้า} \rangle} \end{array} \right\rangle \right\} \\ \langle - IR \rangle \end{array} \right]$$

คำกริยา ฟัง และ ดื่ม เป็นตัวอย่างแสดงให้เห็นคำกริยาที่มีอรรถลักษณะเฉพาะเจาะจง (selectional restriction feature) มาก ลักษณะเช่นนี้แสดงว่า การวิเคราะห์คำกริยารวมความหมายไม่มีวิธีอื่นที่จะทำได้เหมาะสมเท่ากับบ่งลักษณะเฉพาะของคำกริยาเป็นคำ ๆ ไป ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเครื่องยืนยันว่า เป็นการถูกต้องแล้วที่จะศึกษาเรื่องการรวมความหมายในส่วนของไวยากรณ์ที่เรียกว่า คลังคำ (lexicon) ตามที่กรูเบอร์เสนอ

อย่างไรก็ดี มีคำกริยาอีก 30 คำที่แสดงการรวมความหมายของคำนามเป็นกลุ่มมิใช่คำนามคำหนึ่งคำใดโดยเฉพาะ เช่น ตัด ซึ่งรวมความหมายของคำนามที่เป็นเครื่องมือได้หมดไม่เจาะจงว่าต้องเป็นคำนามเฉพาะพิเศษ โครงสร้างลึกของคำกริยา ตัด มีลักษณะดังนี้

$$\left[\begin{array}{l} + V \\ + \frac{I}{\langle +[+คต] \rangle} \\ \pm IR \end{array} \right]$$

อรรถลักษณะของคำกริยานี้แสดงว่า การรวมความหมายเกี่ยวข้องกับ I และ I จะเป็นคำนามใดก็ได้ที่มีอรรถลักษณะ [+คต] และอาจใช้กฎรวมความหมายหรือไม่ใช้ก็ได้

เมื่อเทียบอรรถลักษณะของคำกริยา ฟัง ดื่ม และ ตัด ก็จะได้เห็นว่า ตัด เป็นคำกริยาที่มีอรรถลักษณะที่กว้าง (generalized) กว่า ฟัง และ ดื่ม ด้วยเหตุนี้ จึงกล่าวได้ว่า อรรถลักษณะของคำกริยาในแง่ของการรวมความหมายนั้น มีระดับของการเจาะจง (degree of restriction) มากน้อยต่างกัน ในจำนวนคำกริยา 3 คำที่ยกมา ตัด เจาะจงน้อยที่สุด และ ดื่ม เจาะจงมากเช่นเดียวกับ ฟัง

ผู้วิจัยพบด้วยว่า มีคำกริยาอีกหลายคำที่มีลักษณะการรวมความหมายของคำนามโดยไม่เจาะจงเช่นเดียวกับ ตัด เช่น กรีด ผ่า แทง ลับ เมื่อพิจารณาคำกริยาดังกล่าวรวมกันแล้ว ก็เห็นได้ว่า คำกริยาเหล่านี้มีความหมายของการทำให้เกิดการแตกแยกสีกขาดของวัสดุ เมื่อเป็นเช่นนี้ เราก็อาจรวมเรียกคำกริยาเหล่านี้ว่าเป็นคำกริยาจำพวก [+ตัด] หรือพวกที่มีความหมายว่าทำให้เกิดการแตกแยกสีกขาดของวัสดุ และให้อรรถลักษณะของคำกริยาในกลุ่มนี้ว่า $\left[\begin{array}{l} + V \\ + [+ตัด] \end{array} \right]$

คำกริยาในกลุ่มทุกคำจะมีลักษณะ (feature) ของกฎรวมความหมาย $[\pm IR]$ อยู่โดยอัตโนมัติ กฎรวมความหมายสำหรับคำกริยาในกลุ่มนี้ส่งผลให้ลดรูป I ได้ หรือไม่ลดรูปก็ได้ ลักษณะของคำ

กริยากรุ่ม [+ตัด] นี้ เป็นตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า แม้ในเรื่อของคำ ซึ่งนักภาษาคำศัพท์ เห็นพ้องกันเป็นส่วนใหญ่ว่า เป็นส่วนของภาษาที่มีลักษณะเจาะจงปราศจากลักษณะรวมมากกว่า ส่วนอื่นของภาษา ก็ยังมีคำกริยาบางกรุ่มที่มีลักษณะรวมกันได้

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย